

ประกาศสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔
เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ต่อเนื่อง)
พ.ศ. ๒๕๖๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพัฒนาและปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สามารถผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการรับรองคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษา ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ พ.ศ. ๒๕๖๗ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาที่มีผลบังคับใช้ในปัจจุบันและเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพและเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และมติที่ประชุมคณะกรรมการสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๙ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔ เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ต่อเนื่อง) พ.ศ. ๒๕๖๙

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับกับหลักสูตรระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ต่อเนื่อง) ตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๗๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“หลักสูตร” หมายความว่า หลักสูตรปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ต่อเนื่อง)

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔

“สถานศึกษา” หมายความว่า วิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔ ที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต

“อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาโดยจะเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่าหนึ่งหลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรพหุวิทยาการหรือสหวิทยาการให้เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้อีกหนึ่งหลักสูตรในกรณีนี้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสามารถซ้ำได้ไม่เกินสองคน

/“สถานประกอบการ”...

“สถานประกอบการ” หมายความว่า บริษัท ห้างหุ้นส่วน ร้าน รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐและเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ร่วมมือกับสถานศึกษา หรือสถาบันเพื่อจัดการอาชีวศึกษา

“ประธานหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่สถาบันแต่งตั้งให้เป็นประธานหลักสูตร มีภาระหน้าที่ในการบริหารและกำกับกำกับการดำเนินงานของหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ และการติดตามประเมินผล

ข้อ ๔ ชื่อประเภทวิชาจำแนกเป็นกลุ่มประเภทวิชา ดังต่อไปนี้

- (๑) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
 - (ก) สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล
 - (ข) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า
 - (ค) สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์
 - (ง) สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิต
- (๒) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ
 - (ก) สาขาวิชาการบัญชี
 - (ข) สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก
 - (ค) สาขาวิชาการตลาด
 - (ง) สาขาวิชาภาษาและการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ
- (๓) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - (ก) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์โปรแกรมเมอร์
 - (ข) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - (ค) สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล
- (๔) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมโลจิสติกส์
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
- (๕) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
สาขาวิชาการโรงแรม
- (๖) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมอาหาร
สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหารและโภชนาการ
- (๗) ประเภทวิชาศิลปกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์
สาขาวิชาดิจิทัลกราฟิก
- (๘) ประเภทวิชา หรือสาขาวิชาเฉพาะอื่น ๆ ที่อาจเพิ่มเติมในอนาคต

ข้อ ๕ ลักษณะของประเภทวิชาและสาขาวิชาในหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ต่อเนื่อง) ของการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี แบ่งประเภทวิชาออกเป็น ๘ ประเภทวิชา ดังนี้

(๑) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม คือ การจัดการศึกษาที่ครอบคลุมสาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิต และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อประกอบอาชีพในสถานประกอบการ หรือหน่วยงานต่าง ๆ และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาประเทศทางด้านวิศวกรรม ด้านการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมวดหมายที่ ๓ เพื่อการพัฒนาประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน การขับเคลื่อน สังคมและเศรษฐกิจของไทยด้วยดิจิทัลส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

และนวัตกรรม รวมถึงนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมาใช้ในการผลิตสินค้า และบริการสนับสนุนให้มีการตัดแปลงรถยนต์เก่าเป็นยานยนต์ไฟฟ้าตัดแปลง ส่งเสริมให้เกิดการสร้างฐานการผลิตแบตเตอรี่ รวมถึงชิ้นส่วนสำคัญ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี เช่น ระบบอัตโนมัติปัญญาประดิษฐ์ มีสมรรถนะสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศไปสู่อุตสาหกรรม ๔.๐

(๒) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ คือ การจัดการศึกษาที่ครอบคลุมสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาภาษาและการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อประกอบอาชีพในภาครัฐ ภาคเอกชน หรือหน่วยงานภาครัฐกิจที่ปฏิบัติหน้าที่ทางการบัญชี และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับด้านการจัดการธุรกิจค้าปลีก ด้านการตลาด เพื่อรองรับกับเทคโนโลยีในอนาคต อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของประเทศ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ไทยแลนด์ ๔.๐ โดยกำหนด ๑๓ หมุดหมาย และเพื่อการพัฒนาประเทศให้เป็นประตูการค้าการลงทุนที่สำคัญของภูมิภาค เพิ่มผลิตภาพและโอกาสของผู้ประกอบการไทยให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าระดับภูมิภาคและระดับโลก และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งภาคการผลิตและบริการสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

(๓) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ การจัดการศึกษาที่ครอบคลุมสาขาวิชาคอมพิวเตอร์โปรแกรมเมอร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อประกอบอาชีพในสายงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อาชีพโปรแกรมเมอร์ (Programmer) นักพัฒนาเว็บไซต์ (Web Development) นักทดสอบโปรแกรม (Software Test) นักวิเคราะห์ระบบ (System Analyst) นักออกแบบระบบเครือข่าย (Network System Designer) นักพัฒนาระบบเครือข่าย (Network System Engineer) ผู้ดูแลระบบเครือข่าย (Network System Administrator) นักพัฒนาเกม (Game Developer) นักออกแบบ UI/UX นักผลิตสื่อดิจิทัล (Digital Media Content Creator) นักวิเคราะห์ความปลอดภัยด้านไอที (IT Security Analyst) นักพัฒนาฐานข้อมูล (Database Developer) หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาประเทศทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

(๔) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ คือ การจัดการศึกษาที่ครอบคลุม สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ และซัพพลายเชน และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อประกอบอาชีพในสถานประกอบการ เอกชน หรือหน่วยงานราชการ และประกอบอาชีพอิสระภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาประเทศทางด้านอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ทั้งภาครัฐและภาคอุตสาหกรรม

(๕) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คือ การจัดการศึกษาที่ครอบคลุม สาขาวิชาการโรงแรม สาขาวิชาการท่องเที่ยว การจัดประชุมและนิทรรศการ และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อประกอบอาชีพในสถานประกอบการเอกชนหรือหน่วยงานราชการ และประกอบอาชีพอิสระภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาประเทศทางด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมโดยเน้นการเรียนการสอนที่มีสมรรถนะสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

(๖) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมอาหาร คือ การจัดการศึกษาที่ครอบคลุมสาขาวิชาเทคโนโลยีอาหารและโภชนาการ และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อประกอบอาชีพในสถานประกอบการเอกชน หน่วยงานราชการ ประกอบอาชีพอิสระภาคธุรกิจ โดยเน้นการเรียนการสอนที่มีสมรรถนะสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

/(๗) ประเภทวิชา...

(๗) ประเภทวิชาศิลปกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือ การจัดการศึกษาที่ครอบคลุมสาขาวิชาดิจิทัล กราฟิก และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อประกอบอาชีพในสถานประกอบการเอกชน หน่วยงานราชการ ประกอบอาชีพอิสระภาคธุรกิจ โดยเน้นการเรียนการสอนที่มีสมรรถนะสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

(๘) ประเภทวิชา หรือสาขาวิชาเฉพาะอื่น ๆ ที่อาจเพิ่มเติมในอนาคต

โดยมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะแกนกลาง (Core Competency) ตามประเภทวิชา ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะทั่วไปที่ใช้ในการปฏิบัติงาน อาทิเช่น การสื่อสาร และมีสมรรถนะอาชีพ (Occupational Competency) ตามประเภทวิชา ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะทั่วไปที่ใช้ในการปฏิบัติงานในแต่ละสาขาอาชีพหรือสาขาวิชาชีพ (Functional Competency) ที่สอดคล้องกับสมรรถนะวิชาชีพหรือองค์ กรวิชาชีพ และหรือหน่วยงานที่กำกับมาตรฐานวิชาชีพกำหนดรวมถึง ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพตามความต้องการของ สถานประกอบการภายใต้บริบทเชิงพื้นที่และเศรษฐกิจท้องถิ่น

ข้อ ๖ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนี้

(๑) เป็นคนดีและพลเมืองที่เข้มแข็ง มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต อดทน รับผิดชอบต่อวิชาชีพ ปฏิบัติตามกฎหมายและกติกาสังคม มีจิตสาธารณะเพื่อประโยชน์และความสุขในการอยู่ร่วมกันในสังคม มีสัมพันธภาพที่ดีและร่วมมือกับชุมชน และสถานประกอบการ

(๒) เป็นผู้ที่มีสมรรถนะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในงานอาชีพที่เกี่ยวข้อง และความรอบรู้ต่าง ๆ มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะดิจิทัล และทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะในการเป็นผู้นำและทำงานเป็นทีม

(๓) เป็นผู้ฉลาดรู้ มีปัญญา และสร้างสรรค์นวัตกรรม สามารถแสวงหาความรู้ ปรับใช้ความรู้สู่การพัฒนางานและสร้างนวัตกรรม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพื่อแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อน และวางแผนการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาความก้าวหน้าให้กับวิชาชีพ

ข้อ ๗ ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

(๑) ด้านความรู้

(ก) ความรู้ด้านดิจิทัล ความรู้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต การสื่อสารและการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(ข) ความรู้เชิงสาระหลักการ ความรู้เชิงกระบวนการ กระบวนการคิด การวิเคราะห์วิจารณ์และเปรียบเทียบปัญหา แก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนในสาขาวิชาชีพ

(ค) มีความรู้ริเริ่ม สร้างสรรค์สำหรับการพัฒนางานในสาขาวิชาชีพ ปรับปรุงวางแผนงาน กลยุทธ์การบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ในวิชาชีพ

(ง) ความรู้ทางทฤษฎีและเทคนิคเฉพาะทางอย่างกว้างขวางและเป็นระบบในงานอาชีพ

(๒) ด้านทักษะ

(ก) ทักษะด้านดิจิทัล ทักษะการดำรงชีวิต ทักษะการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(ข) ทักษะการคิดเชิงระบบอย่างมีสาระและหลักการ ทักษะเชิงกระบวนการสำหรับการวิเคราะห์ วิจารณ์ และเปรียบเทียบปัญหา ทักษะแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนในสาขาวิชาชีพ

(ค) ทักษะความคิดสร้างสรรค์สำหรับการพัฒนางานในสาขาวิชาชีพ ปรับปรุงวางแผนงาน กลยุทธ์การบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ในวิชาชีพ

/(ง) ทักษะ...

- (ง) ทักษะปฏิบัติและเทคนิคเฉพาะทางที่ลึกซึ้งและมีอย่างกว้างขวางเป็นระบบในงานอาชีพ
- (๓) ด้านคุณธรรม จริยธรรม
- (ก) มีจิตสำนึกที่ดีคุณธรรม ศีลธรรมเพื่อควบคุมการกระทำที่เป็นไปตามกฎกติกา และเกิดประโยชน์ต่อสังคม เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข
- (ข) มีวิจรรณญาณและรักษา ธารังไว้ซึ่งความดีมีวินัย ซื่อสัตย์สุจริตที่หลีกเลี่ยงการกระทำสิ่งผิดกฎกติกาของสังคมและกฎหมาย เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมและปฏิบัติงานวิชาชีพ
- (ค) มีจิตอาสา และจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม
- (ง) ปฏิบัติตนตามข้อกำหนดของวิชาชีพหรือจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ในสาขาอาชีพ
- (๔) ด้านลักษณะบุคคล
- (ก) รู้จักบทบาทหน้าที่ มีความรับผิดชอบ อดทน เสียสละ เพื่อทำงานตามที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์
- (ข) ใฝ่เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนในสาขาวิชาชีพ การปรับปรุงแผนงาน กลยุทธ์และการบริหารจัดการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และที่เป็นนามธรรมในการปฏิบัติงานด้านสาขาวิชาชีพ
- (ค) มีบุคลิกภาพที่ดีกล้าแสดงออก ทำงานเป็นทีม มีภาวะผู้นำและลักษณะนิสัยเป็นผู้ริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อปรับปรุงวางแผนงาน/กลยุทธ์ในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนและที่เป็นนามธรรมในการปฏิบัติงานรวมทั้งวางแผนการบริหารและการจัดการในสาขาอาชีพ
- (๕) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ
- (ก) สามารถแก้ปัญหาที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
- (ข) สามารถริเริ่ม ปรับปรุง วางแผนกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมในการปฏิบัติงาน
- (ค) สามารถวางแผนการบริหารและการจัดการในสาขาอาชีพ

ข้อ ๘ โครงสร้างหลักสูตรปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการของสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔ ประกอบด้วย ๓ หมวดวิชา มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบสองหน่วยกิต ดังนี้

(๑) หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง (หมวดวิชาศึกษาทั่วไป) คือ หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ให้พร้อมสำหรับโลกในปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้เป็นบุคคลผู้ใฝ่รู้ และมีทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ อย่างครบถ้วน เป็นผู้ตระหนักรู้ถึงการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา เป็นผู้ที่สามารถสร้างโอกาสและคุณค่าให้แก่ตนเองและสังคม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก เป็นบุคคลที่ดำรงตนเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง มีจริยธรรมและยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง เห็นคุณค่าของตนเองและการพัฒนาตนและรักษาชาติกำเนิด ร่วมมือรวมพลังเพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคม

การจัดวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง (หมวดวิชาศึกษาทั่วไป) สามารถทำได้ในลักษณะเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการให้ครอบคลุมกลุ่มสมรรถนะภาษาและการสื่อสาร กลุ่มสมรรถนะการคิดและการแก้ปัญหา กลุ่มสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต และกลุ่มสมรรถนะเทคโนโลยีในศตวรรษที่ ๒๑ และการเป็นผู้ประกอบการ ในสัดส่วนที่เหมาะสมตามสาขาวิชาเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง (หมวดวิชาศึกษาทั่วไป) โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่หน่วยกิต ดังนี้

- (ก) กลุ่มสมรรถนะภาษาและการสื่อสาร จำนวนหกหน่วยกิต
- (ข) กลุ่มสมรรถนะการคิดและการแก้ปัญหา จำนวนหกหน่วยกิต
- (ค) กลุ่มสมรรถนะทางสังคมและการดำรงชีวิต จำนวนหกหน่วยกิต
- (ง) กลุ่มสมรรถนะเทคโนโลยีในศตวรรษที่ ๒๑ และการเป็นผู้ประกอบการ จำนวนหกหน่วยกิต

การจัดวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) อาจได้รับการยกเว้น รายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือระดับอนุปริญญา ตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ และประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์รายวิชา พ.ศ. ๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๗ ผู้เรียนต้องเรียนรายวิชาไม่น้อยกว่าสิบสองหน่วยกิต ตามที่หลักสูตรกำหนด

(๒) หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ (หมวดวิชาเฉพาะ) คือ วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพ และวิชาชีพ ที่พัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะวิชาชีพ มีความรู้ ความสามารถในการคิด วิเคราะห์ วางแผน ดำเนินการ ตรวจสอบ ประเมินผล แก้ปัญหา ควบคุมงาน สอนงานและพัฒนางาน เสริมสร้างความรู้และประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ โดยบูรณาการความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความปลอดภัยเพื่อประยุกต์สู่อาชีพ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่าสี่สิบสองหน่วยกิต โดยต้องเรียนวิชาทางทฤษฎีไม่น้อยกว่าสิบแปดหน่วยกิต ประกอบด้วย ๔ กลุ่ม ดังนี้

- (ก) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ ไม่น้อยกว่าสิบสองหน่วยกิต
- (ข) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก ไม่น้อยกว่าสิบสองหน่วยกิต
- (ค) กลุ่มฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าสิบสองหน่วยกิต
- (ง) กลุ่มโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าหกหน่วยกิต

(๓) หมวดวิชาเลือกเสรี คือ วิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใด ๆ หลักสูตรระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ตามที่สถาบันกำหนด โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่าหกหน่วยกิต

ข้อ ๙ สมรรถนะสำคัญของหลักสูตร

การจัดรายวิชา แผนการเรียนหรือกิจกรรมในหลักสูตรจะต้องสามารถบ่งชี้ถึงสมรรถนะแกนกลาง (Core Competency) และสมรรถนะเฉพาะในการปฏิบัติงานแต่ละสาขา (Functional Competency) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) สมรรถนะแกนกลาง (Core Competency) ทุกสาขาวิชาจะต้องจัดให้มีหน่วยสมรรถนะครบ ๓ หน่วย ดังต่อไปนี้

(ก) หน่วยสมรรถนะความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (Personal Effectiveness Competency)

๑) สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ มีความคิดเชิงบวก มีความยืดหยุ่นและปรับตัวตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในวิถีใหม่

๒) มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ เป็นธรรม ไม่ลำเอียง

๓) มีสติ สมာธิ ศีลธรรม จรรยาบรรณ

๔) มีเมตตา เอื้ออาทร เสียสละ ตระหนักประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

๕) มีบุคลิกภาพเป็นที่น่าเชื่อถือ และศรัทธา วางตัวถูกต้องเหมาะสม

๖) มีแรงจูงใจ ไม่ท้อถอย อดทน สู้งาน

๗) มีการควบคุมอารมณ์ (EQ) มีการปรับเปลี่ยนตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์ (AQ)

/๘) มีความใส่ใจ...

๘) มีความใส่ใจ การดูแลและรักษาสุขภาพกาย ใจ อย่างต่อเนื่อง

- ๙) มีความเป็นสากล เปิดใจรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่น และเข้าใจการใช้ชีวิตในสังคมโลก
๑๐) คำนึงถึงศักดิ์ศรีการเป็นมนุษย์ของผู้เรียน ความเสมอภาค ความแตกต่างทางเชื้อชาติ

ศาสนา เพศสภาพ

๑๑) ตระหนักรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรม
ที่เปลี่ยนแปลง

๑๒) มีการจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลที่มีคุณภาพ

(ข) หน่วยสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency)

๑) การสืบค้นและการทำงาน

๒) การสร้างสรรค์และนวัตกรรม

๓) เอกลักษณ์และคุณภาพชีวิต

๔) การสอนหรือการเรียนรู้

๕) เครื่องมือ เทคโนโลยี และปัญญาประดิษฐ์

๖) การติดต่อสื่อสารและการประสานงาน

(ค) หน่วยสมรรถนะในที่ทำงาน (Workplace Competency)

๑) เข้าใจ มีความตระหนักรู้พื้นฐานการประกอบกิจการของอุตสาหกรรมหรือธุรกิจ
ในสาขาอาชีพที่รับผิดชอบ

๒) สามารถทำงานเป็นทีมร่วมกับภาคีเครือข่ายและเพื่อนร่วมงาน มีภาวะผู้นำ ผู้ตาม

๓) สามารถวางแผน จัดการกำหนดตารางปฏิบัติงาน และการบริหารเวลา

๔) มีกระบวนการคิด สืบค้น วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์ แก้ปัญหา และตัดสินใจ

๕) ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของสาขาอาชีพที่รับผิดชอบ

และมีสมรรถนะอาชีพ (Occupational Competency) แยกแต่ละสาขาวิชา ประกอบด้วย
ความรู้ ความสามารถและทักษะเฉพาะในการปฏิบัติงานในแต่ละสาขาอาชีพหรือสาขาวิชาชีพ (Functional
Competency)

(๒) สมรรถนะเฉพาะในการปฏิบัติงานแต่ละสาขา (Functional Competency)

การกำหนดสมรรถนะเฉพาะในการปฏิบัติงานแต่ละสาขา สามารถแยกออกตามประเภทวิชา และ
ในแต่ละสาขาวิชา หลักสูตรจะต้องจัดการศึกษาให้สามารถสะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการสอบ
ประเมินมาตรฐานวิชาชีพ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(ก) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ให้แต่ละสาขาวิชาจัดทำหลักสูตรโดยกำหนดสมรรถนะในการ
ปฏิบัติงานแต่ละสาขาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะเพียงพอที่จะปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่หลัก (Key Function)
ในสาขาวิชา ดังนี้

๑) สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาท
หรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน กลุ่มอาชีพเครื่องกลและ
ยานยนต์ ตัวอย่างเช่น สมรรถนะการวินิจฉัยและแก้ปัญหาเครื่องยนต์ไฟฟ้า สมรรถนะปรับประกอบเครื่องจักรผลิต
ชิ้นส่วนยานยนต์ สมรรถนะให้คำปรึกษาด้านงานบริการเครื่องกล และงานบริการยานยนต์ เป็นต้น

๒) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาทหรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานกลุ่มอาชีพพลังงาน ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ตัวอย่างเช่น สมรรถนะพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์อัจฉริยะ (Smart Product) เพื่อรองรับ IoT (Internet of Things) สมรรถนะพัฒนากระบวนการผลิตขั้นสูง (Smart Factory) สมรรถนะควบคุมป้องกันไฟฟ้าสถิตและสิ่งปนเปื้อน สมรรถนะพัฒนาระบบคุณภาพในกระบวนการผลิตอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และสมรรถนะทดสอบชิ้นส่วนไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ในอุตสาหกรรม เป็นต้น

๓) สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาทหรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานกลุ่มอาชีพพลังงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ตัวอย่างเช่น สมรรถนะออกแบบผลิตภัณฑ์อัจฉริยะ (Smart Product) เพื่อรองรับ IoT (Internet of Things) สมรรถนะออกแบบระบบคุณภาพในกระบวนการผลิตอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สมรรถนะพัฒนาระบบการควบคุมด้วยระบบ โปรแกรมเมเบิลลอจิกคอนโทรลเลอร์ สมรรถนะพัฒนาการออกแบบวงจรอิเล็กทรอนิกส์ด้วยคอมพิวเตอร์ และสมรรถนะพัฒนาระบบทดสอบชิ้นส่วนไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในอุตสาหกรรม เป็นต้น

๔) สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิต ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาทหรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานกลุ่มอาชีพอุตสาหกรรมการผลิตแม่พิมพ์ ตัวอย่างเช่น สมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์อัดรีดอะลูมิเนียม (Aluminum Extrusion) สมรรถนะซ่อมบำรุงรักษาแม่พิมพ์ฉีดโลหะ สมรรถนะซ่อมบำรุงรักษาแม่พิมพ์ปั๊มโลหะ สรรถนะตกแต่งผิวแม่พิมพ์ สมรรถนะปรับประกอบแม่พิมพ์ฉีดโลหะ สมรรถนะปรับประกอบแม่พิมพ์ปั๊มโลหะ สมรรถนะผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์แม่พิมพ์ปั๊มโลหะ สมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์ฉีดโลหะ สมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์ทุบขึ้นรูปร้อน (Hot Forging) สมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์ปั๊มโลหะ สมรรถนะปรับประกอบ Checking Fixture สมรรถนะออกแบบ Checking Fixture สมรรถนะปรับประกอบ Jig & Fixture สมรรถนะออกแบบ Jig & Fixture สมรรถนะขัดเงาแม่พิมพ์ สมรรถนะซ่อมบำรุงรักษาแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก สมรรถนะปรับประกอบแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก สมรรถนะผลิตชิ้นส่วน อุปกรณ์แม่พิมพ์ฉีดพลาสติก สมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก สมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์อัดพลาสติก สมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์อัดรีดพลาสติก (Plastic Extrusion) สมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์เทอร์โมฟอร์มมิ่ง สมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์เป่าพลาสติก สมรรถนะซ่อมบำรุงรักษาแม่พิมพ์ยาง สมรรถนะปรับประกอบแม่พิมพ์ยาง สมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์ฉีดยาง สมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์อัดยาง สมรรถนะตกแต่งผิวแม่พิมพ์โลหะ สมรรถนะผลิตชิ้นส่วนแม่พิมพ์โลหะ สมรรถนะขัดเงาแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก สมรรถนะผลิตชิ้นส่วนแม่พิมพ์พลาสติก สมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์ทุบขึ้นรูปร้อน และสมรรถนะออกแบบแม่พิมพ์ฉีดโลหะ เป็นต้น

(ข) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ ให้แต่ละสาขาวิชาจัดทำหลักสูตรโดยกำหนดสมรรถนะในการปฏิบัติงานแต่ละสาขาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะเพียงพอที่จะปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่หลัก (Key Function) ในสาขาวิชา ดังนี้

๑) สาขาวิชาการบัญชี ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาท หรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานกลุ่มอาชีพการเงินและบัญชีตัวอย่างเช่น สมรรถนะการปฏิบัติงานด้านบัญชี สมรรถนะเป็นผู้ตรวจสอบภายในและตรวจสอบภายนอก และสมรรถนะการปฏิบัติงานด้านบัญชี เงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน เป็นต้น

๒) สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาทหรือหน้าที่ได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานกลุ่มอาชีพการตลาด ธุรกิจค้าปลีกในยุคดิจิทัล และการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์เพื่อวิเคราะห์แนวความต้องการของลูกค้า สามารถจัดการด้านธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการนำความรู้ด้านการจัดการธุรกิจค้าปลีกไปพัฒนาและสร้างความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ชุมชน และประเทศชาติให้มีความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ

๓) สาขาวิชาการตลาด ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาท หรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานกลุ่มอาชีพการตลาด ตัวอย่างเช่น สมรรถนะการปฏิบัติงานด้านบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานอาชีพการตลาด

๔) สาขาวิชาภาษาและการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาท หรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานกลุ่มอาชีพการจัดการ ตัวอย่างเช่น สมรรถนะการสื่อสารทางธุรกิจ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการเจรจาต่อรอง การติดต่อประสานงาน และการนำเสนอข้อมูลในระดับสากล สมรรถนะการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ สามารถวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทางธุรกิจโลก กฎหมายและระเบียบข้อบังคับทางการค้าระหว่างประเทศ รวมถึงการวางแผนกลยุทธ์การตลาดข้ามวัฒนธรรม

(ค) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้แต่ละสาขาวิชาจัดทำหลักสูตร โดยกำหนดสมรรถนะในการปฏิบัติงานแต่ละสาขาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะเพียงพอที่จะปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่หลัก (Key Function) ในสาขาวิชา ดังนี้

๑) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์โปรแกรมเมอร์ ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาท หรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน กลุ่มอาชีพซอฟต์แวร์และการประยุกต์ ตัวอย่างเช่น อาชีพโปรแกรมเมอร์ นักพัฒนาเว็บไซต์ นักทดสอบโปรแกรม นักวิเคราะห์ระบบเพื่อเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ให้มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๒) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาทหรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน กลุ่มอาชีพซอฟต์แวร์และการประยุกต์ ตัวอย่างเช่น สมรรถนะพัฒนา ออกแบบสถาปัตยกรรมด้านซอฟต์แวร์ สมรรถนะพัฒนาระบบฐานข้อมูลและเครือข่าย สมรรถนะบริหารจัดการ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สมรรถนะบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัยระบบเครือข่ายและคอมพิวเตอร์ สมรรถนะจัดการด้านการพัฒนาระบบ เป็นต้น

๓) สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาทหรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน กลุ่มอาชีพธุรกิจดิจิทัลและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ตัวอย่างเช่น สมรรถนะบริหารจัดการด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และด้านการตลาดดิจิทัล สมรรถนะวิเคราะห์ความต้องการทางธุรกิจ สมรรถนะออกแบบเว็บไซต์ สมรรถนะออกแบบระบบบริการออนไลน์ให้มีคุณภาพตามความต้องการ เป็นต้น

(ง) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ให้แต่ละสาขาวิชาจัดทำหลักสูตรโดยกำหนดสมรรถนะในการปฏิบัติงานแต่ละสาขาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะเพียงพอที่จะปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่หลัก (Key Function) ในสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาท หรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานกลุ่มอาชีพโลจิสติกส์ ตัวอย่างเช่น สมรรถนะควบคุม กิจกรรมโลจิสติกส์ตามรูปแบบที่กำหนด สมรรถนะจัดทำรายงานการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมโลจิสติกส์ สมรรถนะจัดการสินทรัพย์ที่เสียและหมดอายุในกิจกรรมโลจิสติกส์ เป็นต้น

/(จ) ประเภทวิชา...

(จ) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้แต่ละสาขาวิชาจัดทำหลักสูตรโดยกำหนดสมรรถนะในการปฏิบัติงานแต่ละสาขาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะเพียงพอที่จะปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่หลัก (Key Function) ในสาขาวิชาการโรงแรม ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาท หรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานกลุ่มอาชีพการโรงแรม ตัวอย่างเช่น สมรรถนะการบริการอาหารและเครื่องดื่ม สมรรถนะบริการส่วนหน้าของโรงแรม เป็นต้น

(ฉ) ประเภทวิชาอุตสาหกรรมอาหาร ให้แต่ละสาขาวิชาจัดทำหลักสูตรโดยกำหนดสมรรถนะในการปฏิบัติงานแต่ละสาขาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะเพียงพอที่จะปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่หลัก (Key Function) ในสาขาวิชาเทคโนโลยีอาหารและโภชนาการ ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาท หรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน กลุ่มอาชีพการประกอบและบริการอาหาร ตัวอย่างเช่น สมรรถนะการคัดสรรวัตถุดิบ เครื่องมือ อุปกรณ์ในการประกอบอาหาร จัดชุดอาหาร ทั้งอาหารไทย และอาหารนานาชาติ เป็นต้น

(ช) ประเภทวิชาศิลปกรรมและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ให้แต่ละสาขาวิชาจัดทำหลักสูตรโดยกำหนดสมรรถนะในการปฏิบัติงานแต่ละสาขาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะเพียงพอที่จะปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่หลัก (Key Function) ในสาขาวิชาดิจิทัลกราฟิก ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานี้สามารถแสดงบทบาท หรือหน้าที่หลักในการประกอบอาชีพได้ ภายใต้สมรรถนะที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน กลุ่มอาชีพศิลปะและการออกแบบ ตัวอย่างเช่น สมรรถนะด้านศิลปะและดิจิทัลกราฟิก เป็นต้น

ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์และวิธีการในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สถานศึกษา ศึกษาและวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการพัฒนาหรือปรับปรุง หลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้เป็นฐาน

(๒) ให้สถานศึกษาจัดทำรายงานประเมินตนเองด้านความพร้อมและศักยภาพของหลักสูตรในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่สถาบันกำหนด

(๓) ให้สถานศึกษาร่วมกับสถานประกอบการจัดเตรียมข้อมูลความต้องการกำลังคน ความคาดหวัง และความเชื่อมโยงกับมาตรฐานอาชีพที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่เปิดสอน

(๔) ในกรณีที่สถาบันมีความพร้อมและศักยภาพตามที่กำหนด ให้สถาบันและสถานศึกษา ร่วมกับสถานประกอบการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ตอบสนอง ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นแนวทางในการพัฒนารายละเอียดของหลักสูตร ที่สอดคล้องกับเกณฑ์ มาตรฐานคุณวุฒิ อาชีวศึกษาระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด โดยให้สถาบัน แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร จำนวนอย่างน้อยสิบสามคน ประกอบด้วย ดังนี้

(ก) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยห้าคน โดยให้ประธานหลักสูตรเป็นประธานกรรมการ พัฒนารายละเอียดของหลักสูตรและให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการ

(ข) ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในด้านการพัฒนาหลักสูตร อย่างน้อยหนึ่งคน

(ค) ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญในอาชีพหรือผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพซึ่งเป็นบุคคลภายนอกสถาบัน อย่างน้อยสองคน

(ง) ผู้แทนของสถานประกอบการที่ร่วมมือกับสถาบันในการจัดการเรียนการสอนที่มีผู้อำนวยการผู้รับผิดชอบหลักสูตร อย่างน้อยสองคน

(จ) ผู้แทนสถาบันที่ทำหน้าที่อาชีวศึกษาบัณฑิตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสถาบัน อย่างน้อยหนึ่งคน

/(๕) ให้สถานศึกษา...

(๕) ให้สถานศึกษาดำเนินการวิพากษ์หลักสูตรและจัดทำรายงานการวิพากษ์หลักสูตร โดยให้สถาบัน แต่งตั้งคณะกรรมการวิพากษ์หลักสูตร จำนวนอย่างน้อยสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย ดังนี้

(ก) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อย่างน้อยห้าคน และให้ประธานหลักสูตรเป็นกรรมการและ เลขาธิการ

(ข) ผู้แทนของสถานประกอบการที่ร่วมมือกับสถาบันในการจัดการเรียนการสอนที่มีใช้อาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อย่างน้อยสองคน

(ค) ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาชีวหรือผู้เชี่ยวชาญในอาชีพหรือผู้แทนจากองค์กรวิชาชีพที่มีได้เป็น กรรมการพัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร อย่างน้อยสองคน

(ง) ผู้แทนสถาบันที่ทำหน้าที่อาชีวศึกษาบดขี้ตูด อย่างน้อยหนึ่งคน

(จ) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อย่างน้อยสามคน

(ฉ) ผู้สำเร็จการศึกษา อย่างน้อยหนึ่งคน (กรณีหลักสูตรปรับปรุง)

(๖) ให้สถาบันประเมินรายละเอียดของหลักสูตร ความพร้อมและศักยภาพของสถานศึกษา ที่พัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร โดยพิจารณาเลือกคณะกรรมการจากบุคคลภายนอกสถาบันที่ได้รับการขึ้น ทะเบียน จากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวนสามคน เพื่อเสนอให้สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา แต่งตั้งเป็นคณะกรรมการประเมิน แล้วรายงานผลการประเมินให้สถาบันและสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ

ข้อ ๑๑ ให้สถาบันมอบหมาย กำกับดูแล และส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาดำเนินการบริหาร จัดการศึกษา เพื่อให้บรรลุผลตามผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร

ข้อ ๑๒ การบริหารจัดการศึกษาให้สถาบันและสถานศึกษาบริหารจัดการศึกษาด้วยการสนับสนุน จากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยดำเนินการดังนี้

(๑) พัฒนาอาจารย์ทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ วิธีการสอน วิธีการวัดผลและการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

(๒) สนับสนุน ส่งเสริม และระดมทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ และการวิจัยให้เพียงพออย่างมีคุณภาพ

(๓) ให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ครอบคลุมผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ ในรายละเอียดของหลักสูตร

(๔) ให้มีการรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาในสถานศึกษา รายงานผลการดำเนินการ ของรายวิชาในสถานประกอบการทุกภาคเรียน (คอกศ.๒ OBE, คอกศ.๓ OBE) และรายงานผลการดำเนินการ ของหลักสูตรทุกปีการศึกษา (คอกศ.๔ OBE)

(๕) ให้มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและรายงานผลการจัด การศึกษาต่อสภาสถาบันทุกปีการศึกษา

(๖) ให้มีการประเมินหลักสูตรเพื่อการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก ๕ ปี

ข้อ ๑๓ สถาบันกำหนดระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทุกหลักสูตรตามที่สภาสถาบันกำหนดโดยความเห็นชอบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนี้

(๑) ให้สถาบันดำเนินการตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินตามที่สภาสถาบันกำหนด

(๒) ให้สถาบันดำเนินการประกันคุณภาพตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินตามที่สภาสถาบันกำหนด

(๓) ให้สถาบันจัดทำรายงานผลการดำเนินการต่อสภาสถาบัน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) ให้สถาบันนำผลการประเมินมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพและทันสมัยอยู่เสมอ

ข้อ ๑๔ การปรับปรุงเล็กน้อยและการปิดหลักสูตร ให้สถาบันเสนอหลักสูตรที่สภาสถาบันพิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรที่ขอปรับปรุงเล็กน้อยและขอปิดหลักสูตร เพื่อเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๑๕ กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามประกาศนี้ให้เสนอต่อสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔ เป็นผู้พิจารณา

ให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔ รักษาการให้เป็นไปตามประกาศฉบับนี้ รวมทั้งตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายสาโรจน์ ขอจ่วนเตี๋ย)

นายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔